

**Przygody Kulinarne - zestaw ćwiczeń z zakresu gotowania dla uczniów zespołu edukacyjno-terapeutycznego gimnazjum
opracowała Agnieszka Grodnicka
listopad 2009**

Zajęcia „Przygody kulinarne” realizowane są w ramach zajęć z techniki raz w tygodniu w grupie pięcioosobowej. Ilość osób jest bardzo ważna, gdyż badania wykazują, że największy wpływ na socjalizację jednostki ma uczestnictwo w małej grupie. Wtedy są możliwe kontakty "twarzą w twarz" wszystkich członków grupy. Dzieci mają sposobność zawierania przyjaźni i wspólnego rozwiązywania problemów. Praca taka może być stosowana jako metoda wychowawczo-terapeutyczna wobec dzieci zahamowanych, zwłaszcza pod względem werbalizacji. Może być także wykorzystana dla dzieci nadmiernie dynamicznych. Aktywność jednego z partnerów staje się źródłem aktywności drugiego i to aktywności o charakterze twórczym. Efektem nie są przecież tylko wytwory dzieci ani ich wymierne sprawności instrumentalne, ale jakość ich interakcji z ludźmi, umiejętność kierowania swoim postępowaniem, zdolność dowolnego skupienia uwagi na zabawie i pracy. Szczególnie podkreślić trzeba, że zajęcia tego rodzaju ułatwiają kształtowanie trwałych przyjaźni rówieśniczych. Przyjaźń z rówieśnikiem, zwłaszcza w ośrodku, może zapełnić pustkę uczuciową, a poczucie osamotnienia, które jest często powodem wszelkich trudności wychowawczych może zostać złagodzone.

(fragment)

Całość dostępna w dziale Do pobrania.

Dariusz Korda: Stresory w środowisku pracy - ze szczególnym uwzględnieniem pracy nauczyciela

1. Cel i zakres pracy. Celem tej pracy jest zaprezentowanie małego wycinka wiedzy dotyczącej czynników stresujących, ich wpływu na proces pracy, oraz omówienie tej problematyki ze szczególnym uwzględnieniem miejsca i roli stresorów w pracy nauczyciela. Innym aspektem pracy będzie porównanie wyników badań przeprowadzonych przez autora w jego miejscu pracy ,z badaniami prowadzonymi w terminie wcześniej szym przez innego autora w innych placówkach oświatowych.

2. Uzasadnienie wyboru tematu. Od wielu lat rządy państw, organizacje pozarządowe, związki zawodowe i pracodawcy zajmują się problematyką ochrony pracy. Jednym z aspektów tego procesu jest zapobieganie wypadkom przy pracy. Aby zapobiegać wypadkom, należy rozpoznać i opisać różnego rodzaju czynniki niebezpieczne i szkodliwe występujące w procesie pracy, bądź jego otoczeniu. Zdecydowaną większość powyższych czynników dokładnie rozpoznano i wielokrotnie opisano, są wśród nich oczywiście różnego rodzaju stresory. Problematyka ta nie jest jednak szerzej znana w środowisku pracodawców i

pracowników. Wybór powyższego tematu jest próbą, możliwie przystępnego, przybliżenia tych zagadnień. Szczególne potraktowanie zawodu nauczyciela wiąże się z profesją autora oraz jego zainteresowaniami. Zawód nauczyciela jest szczególnie związany ze stresem, a stresorów występujących w jego pracy jest co niemiara. Wszystkie one mogą zaburzać proces dydaktyczny i wychowawczy, niweczyć wysiłki uczniów i pedagoga, mogą powodować, iż nasze dzieci oddane pod opiekę szkoły nieprawidłowo ukształtują swoją wiedzę i osobowość. Jest to problem Poszczególnych rodzin, jak również całego społeczeństwa. Oddziaływanie czynników stresujących oraz nieumiejętność radzenia sobie z ich wpływem, może także powodować wypalenie zawodowe nauczycieli. Może również negatywnie oddziaływać na ich zdrowie tak fizyczne jak i psychiczne.

Jest to fragment pracy w całości dostępnej w dziale Do pobrania.

Ewa Hrypińska: PRACA Z DZIECKIEM NADPOBUDLIWYM PSYCHORUCHOWO.

Dzieci nadpobudliwe psychoruchowo sprawiają rodzicom i nauczycielom ogromne problemy wychowawcze. Duża aktywność ruchowa jest charakterystyczna dla wszystkich dzieci, jednak jest to ruchliwość dostosowana do sytuacji, w jakiej dzieci się znajdują, oraz do aktualnych potrzeb i wymagań otoczenia. Natomiast dzieci nadpobudliwe są żywiołowe, chaotyczne w działaniu i wszystko robią w pośpiechu. Dzieci te nie potrafią pozostać w bezruchu nawet przez krótki okres czasu: chodzą po sali, biegają, podskakują, wymachują rękami i nogami, ciągle zmieniają pozycję, kręcą się wiercą- przeszkadzają w ten sposób rówieśnikom i wychowawcom. U niektórych dzieci nadpobudliwość objawia się w postaci drobnych ruchów wykonywanych w obrębie własnego ciała takich jak: poruszanie palcami rąk, poprawianie włosów, okularów, rozpinanie i zapinanie guzików, obgryzanie paznokci, manipulowanie drobnymi przedmiotami, wykonywanie różnych zbędnych ruchów. Dzieci nadpobudliwe najbardziej lubią zabawy, w których przeważa element ruchowy. Zawsze są skłonne do pomocy, ale szybko ulegają wpływowi zewnętrznym i zmieniają kierunek zainteresowań. Szybko rezygnują z jednych czynności na rzecz innych. FRAGMENT - całość dostępna jest w dziale Do pobrania.

Ewa Hrypińska: PRZYKŁADOWE SCENARIUSZE ZAJĘĆ PROWADZONYCH METODĄ RUCHU ROZWIJAJĄCEGO W. SHERBORNE.

Cele zajęć: W sferze poznawczej: - zdobywanie umiejętności koncentracji uwagi - rozumienie komunikatów i zainteresowanie komunikacją - uświadomienie sobie własnego ciała i przestrzeni -rozwijanie postawy twórczej W sferze emocjonalnej i osobowościowej: - umiejętność radzenia sobie z sytuacjami trudnymi - umiejętność prawidłowego wyrażania swoich emocji - budowanie poczucia bezpieczeństwa i zaufania do siebie i innych osób ze swojego otoczenia - nabywanie umiejętności wglądu we własne ciało oraz rozwijanie empatii - budowanie poczucia własnej wartości - rozwijanie zdolności do relaksowania się W sferze społecznej: - uczenie się nawiązywania właściwych relacji z rówieśnikami - przyswajanie norm społecznych - umiejętność podporządkowywania się regułom i zasadom w czasie zajęć, a następnie w życiu codziennym W sferze ruchowej: - umiejętność kontrolowania swoich ruchów - rozwijanie sprawności motorycznej - wdrażanie do samodzielnego wykonywania zadań ruchowych - umiejętność wykorzystania swojej siły w sposób bezpieczny (jestem silny, ale delikatny) FRAGMENT - całość dostępna jest w dziale Do pobrania.

Mariola Nawrocka: WPŁYW ŚRODOWISKA RODZINNEGO NA ZABURZENIA W ZACHOWANIU SIĘ U DZIECI

Na rozwój psychiczny dziecka wywierają swój wpływ zasadniczo trzy środowiska społeczne: środowisko rodzinne, środowisko szkolne, środowisko rówieśnicze. Największy wpływ na rozwój moralno - społeczny dziecka ma rodzina. Zwłaszcza rodzice stanowią decydujący czynnik wychowawczy. Jest to pierwszy świat dziecka, z którym styka się ono od urodzenia, a jednocześnie pierwsza jego szkoła, z której wynosi wyposażenie umysłowe i fizyczne na całe życie. Jest to jednocześnie zetknięcie się dziecka ze społeczeństwem, w którym przyjdzie mu żyć i rozwijać się. W rodzinie kształtuje się osobowość dziecka i nie ma żadnej innej instytucji społecznej, która by ją mogła w tym zastąpić. (Cały artykuł dostępny jest w dziale Do pobrania)

Waldemar Pietrzak: PROGRAM ZAJĘĆ POZALEKCYJNYCH Z INFORMATYKI DLA DRUGIEGO ETAPU EDUKACYJNEGO W SZKOLE SPECJALNEJ DLA DZIECI Z UPOŚLEDZENIEM UMYSŁOWYM W STOPNIU LEKKIM - CZYTAM I PISZĘ Z KOMPUTEREM

Pomysł programu zrodził się z siedmioletniego doświadczenia nauczyciela prowadzącego co roku zajęcia pozalekcyjne w formie koła komputerowego w Szkole specjalnej w Świnoujściu. Sytuacja w której dzieci upośledzone umysłowo w stopniu lekkim zaczęły być nauczone elementów technologii informacyjnej związana była z reformą programową systemu oświaty. Prowadzone przeze mnie zajęcia w ciągu tych siedmiu lat były bardzo różnorodne, były poszukiwaniem właściwych treści i właściwych form. Jedne z tych zajęć dotyczyły rozszerzania treści nauczanych na zajęciach lekcyjnych, inne kładły nacisk na funkcję rewalidacyjną, jeszcze inne na zabawę i rozrywkę. Większość z tych zajęć nie znajdowała pozytywnego odbicia w nauce gimnazjalnej. Podstawowym mankamentem nauczania informatyki w gimnazjum był brak nawyku czytania tekstów instrukcji pojawiających się na ekranie. Dzieci często traktowały ekran monitora jak ekran telewizora a myszkę jak pilot. Całość w dziale Do pobrania.

Waldemar Pietrzak: PROGRAM ZAJĘĆ POZALEKCYJNYCH Z INFORMATYKI DLA GIMNAZJUM W SZKOLE SPECJALNEJ DLA DZIECI Z UPOŚLEDZENIEM UMYSŁOWYM W STOPNIU LEKKIM - JA TEŻ TO POTRAFIĘ

Głównym celem programu jest wyrównywanie wykształcenia w dziedzinie technologii informacyjnej młodzieży gimnazjalnej szkoły specjalnej w stosunku do uczniów gimnazjów publicznych. Uczniowie szkół specjalnych mają mniejszą w stosunku do swych rówieśników ze szkół masowych ilość godzin z informatyki, ponieważ po gimnazjum trafiają do szkoły zawodowej, gdzie jest już tylko jedna godzina tygodniowo zajęć z technologii informacyjnej na 3lata. Realizacja celu, jakim jest wyrównywanie wykształcenia będzie możliwa poprzez wprowadzenie dodatkowych zajęć pozalekcyjnych opartych o nowe technologie takich, jak przetwarzanie obrazów i ich elektroniczna obróbka, zastosowanie aparatu cyfrowego do robienia zdjęć i nagrywania filmów, posługiwanie się skanerem i programem OCR do przetwarzania tekstu i archiwizacji dokumentów, obsługa i zastosowanie formularzy elektronicznych, rejestracyjnych, podatkowych, bankowych, wykorzystanie poznanych technik w praktycznej działalności. cały program w dziale Do pobrania.

Joanna Ulaczyk: ALTERNATYWNE METODY W UCZENIU PRZEDMIOTÓW HUMANISTYCZNYCH

Wskaźnik efektywności uczenia się jest ściśle związany z metodami nauczania. Ich dobór nie może być, zatem przypadkowy, a zestaw ubogi i monotony. Pytanie Jak uczyć? Dotyczy każdego etapu edukacji. Szczególną rolę odgrywa w szkole podstawowej, kiedy nauczyciel spotyka dziecko o ogromnym potencjale aktywności badawczej, ciekawości poznawczej i ekspresji. Bogaty katalog stosowanych metod nauczania, świadomość, jak i kiedy ich używać, to atuty nauczyciela przedmiotów humanistycznych, warunkujące skuteczność realizacji celów programowych. We współczesnej szkole szczególnej wagi nabiera nauczanie wykorzystujące metody alternatywne. Łącząc słuchanie, mówienie, spostrzeganie i działanie, angażują one uczniów o różnych preferencjach sensorycznych, odmiennych stylach myślenia i typach inteligencji. Cały referat w dziale Do pobrania.

Irena Nagrodzka: Prezentacja Power Point - ROK LITURGICZNY

Bardzo ładnie wykonana prezentacja slajdów omawiająca poszczególne okresy liturgiczne w kościele katolickim, znajdujaca się w zakładce pliki do pobrania.

Pani mgr BEATA LIPIŃSKA w ostatnim okresie opublikowała następujące prace z zakresu Komunikacji i Logopedii:

- KOMUNIKACJA WSPOMAGAJĄCA I ALTERNATYWNA
- KONSPEKT ZAJĘĆ OTWARTYCH - KOMPUTER W LOGOPEDII
- PROGRAM LOGOPEDYCZNY
- WPŁYW NIEPRAWIDŁOWEGO KARMIENTA NA WADY WYMOWY

Joanna Piotrowska:

- **Wpływ odruchów na rozwój uczenie i zachowanie się dziecka.**

- **Integracja sensoryczna a ruch**

Pliki publikacji są umieszczone w zakładce do pobrania.